

Înaltpreasfințitul Părinte Calinic
Arhiepiscop al Sucevei și Rădăuților

CUVÂNT PASTORAL LA PRAZNICUL ÎNVIERII DOMNULUI

Preacuviosului cin monahal, preacucernicului cler
și dreptmăritorilor creștini din Arhiepiscopia Sucevei și Rădăuților

Har, pace și ajutor de la preamilostivul Dumnezeu,
iar de la noi arhierescă binecuvântare!

*Preacuvioși și preacucernici părinți, preacuvioase maici,
iubiți credincioși și credincioase,*

Hristos a înviat!

1. Învierea lui Hristos este singura care ne garantează trecerea de la viața actuală, robită legilor naturii, la viața absolută, în care materia este transfigurată în Duhul Sfânt, mai presus de legile care o robesc.
2. Mântuitorul Hristos, luând trupul nostru, a învins moartea în trup, prin Învierea Lui, așa încât învierea noastră a devenit posibilă

grație Învierii Lui, după cum El Însuși a zis: „Eu sunt învierea și viața; cel ce crede în Mine, chiar dacă va muri, va trăi. Și oricine trăiește și crede în Mine nu va muri în veac” (*Ioan 11, 25-26*).

3. Prin Înviere, Domnul nostru Iisus Hristos, dincolo de biruința vieții asupra morții, umple existența noastră de sfințenie, după cum reiese din idiomela *Canonului Sfințelor Paști*, cântarea a 7-a: „Cât este de sfințită, cu adevărat, și mult prăznuită și strălucită această noapte de mântuire, mai înainte vestitoare fiind a zilei celei purtătoare de lumină, a Învierii, întru care lumina cea fără de ani, din mormânt, tuturor a strălucit”.

4. Omul, prin comunicare și în comuniune cu Hristos, în viața aceasta trecătoare primește atât învierea în duh: „Adevărat, adevărat zic vouă, că vine ceasul, și acum este, când morții vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu și cei ce vor auzi vor învia. Căci precum Tatăl are viață în Sine, așa I-a dat și Fiului să aibă viață în Sine” (*Ioan 5, 25-26*), cât și o anumită arvună a participării la Învierea Lui cu trupul: „Nu vă mirați de aceasta; că vine ceasul în care toți cei din morminte vor auzi glasul Lui și vor ieși cei care au făcut cele bune, spre învierea vieții, iar cei ce au făcut cele rele, spre învierea osândirii” (*Ioan 5, 28-29*).

5. Se spune că la Învierea cea de obște fiecare om botezat în numele Preasfintei Treimi se va îmbrăca cu un trup eliberat de orice dependență, care va păstra datele personale.

6. Aceasta este slava despre care vorbește Sf. Apostol Pavel în *epistola* adresată filipenilor: „Așteptăm Mântuitor, pe Domnul Iisus Hristos, Care va schimba la înfățișare trupul smereniei noastre, ca să fie asemenea trupului slavei Sale” (*Filipeni 3, 20-21*).

7. Sau, atunci când le scrie corintenilor: „Iar noi toți, privind ca în oglindă, cu fața descoperită, slava Domnului, ne prefacem în același chip din slavă în slavă, ca de la Duhul Domnului” (*2 Corinteni 3, 18*).

8. Cei din această slavă, numită *Rai*, văd prin toate atât pe Dumnezeu, cât și sensul suprem al tuturor lucrurilor.

9. Universul însuși este plin de sens, de aceea se afirmă despre el că „este plin de verdeață și de lumină”, ambianță care le conferă celor din *Rai* fericirea veșnică (*Romani* 8, 19-21; *2 Petru* 3, 13).

10. Acolo cerul va fi mai luminos decât cel pe care îl vedem acum, iar pe pământ, afirmă părintele Dumitru Stăniloae, vom regăsi, în noutatea lui, o frumusețe indescriptibilă, dată de acea verdeață care nu se veștejește, împodobită cu flori luminoase de o varietate cu totul spirituală.

Iubiți credincioși și credincioase,

11. În Împărăția lui Dumnezeu oamenii nu vor mai avea nevoie de mâncare și băutură, întrucât trupurile lor vor fi transfigurate (*1 Corinteni* 15, 44).

12. Prin legea iubirii – iubirea va ține în toate o ordine superioară, nesupusă stricăciunii (*1 Corinteni* 15, 42, 53) –, cei ce vor învia își vor simți reciproc prezența oricând vor voi.

13. Și toți se vor simți în Hristos, trăit El Însuși ca prezență iubitoare, în toate și între toate.

14. Oamenii vor fi precum îngerii – fiindcă „nici să moară nu mai pot, căci sunt la fel cu îngerii și sunt fii ai lui Dumnezeu, fiind fii ai învierii” (*Luca* 20, 36) – și se vor trăi unii pe alții prezenți, în transparența lor, care le va copleși trupurile, și fiecare, spune părintele Stăniloae, va fi văzut în unicitatea lui.

15. Și trupurile celor din Iad se vor păstra ca „unicități neanulate ale lui Dumnezeu”, întrucât Dumnezeu vrea să respecte în veci libertatea celor care au refuzat iubirea Lui. Numai că această nesticăciune a trupurilor lor va echivala cu o viață chinuită, dat fiind faptul că aceștia vor purta nesticăciunea (*1 Corinteni* 15, 53) asemenea unor răni care nu se distrug, nici nu se vindecă. Ei suferă „neconsumabilul foc de acolo”, concluzionează părintele Stăniloae, precum și necomunicarea iubirii întreolaltă, lipsa totală de sens sau întunericul care le învăluie existența.

16. În întunericul lor, ei nu mai văd pe nimeni, deoarece cred că în întunericul ce-i înconjoară sunt și ceilalți, pe care îi simt în „comunicarea necomunicării lor”. Întunericul acesta, numit „întunericul cel mai dinafară” (*Matei* 8, 12), reprezintă maximul înstrăinării de Dumnezeu.

Iubiți credincioși și credincioase,

17. Învierea a fost actul suprem al lui Dumnezeu față de noi. Hristos Însuși a spus: „Că aceasta este voia Tatălui Meu, ca oricine vede pe Fiul și crede în El să aibă viață veșnică, și Eu îl voi învia în ziua cea de apoi” (*Ioan* 6, 40).

18. Or, o astfel de înviere se întâmplă anticipativ cu fiecare dintre noi, mai ales atunci când primim Sfânta Împărtășanie, la care nu se poate ajunge decât prin Cruce, care este fereastra noastră spre înviere.

19. Prin Cruce, numele Hristos este numele Celui Care, prin Înviere, a biruit moartea, iadul și păcatul și Care garantează, în mod concret, și învierea noastră. Or, cine respinge Crucea respinge Învierea, întrucât acestea sunt de nedespărțit.

20. De aceea, când rostim numele Domnului Hristos știm că vom învia și noi. Pentru că dacă n-ar fi înviat Hristos ca să rămână veșnic viu, n-ar fi putut avea loc, și nici n-ar putea să aibă loc, în mod continuu, învierea noastră din moartea păcatului, prin împărtășirea cu Trupul și Sângele Lui, precedată de Taina Sfintei Spovedanii (*Ioan* 6, 54, 56).

21. În acest sens, apostolii au propovăduit că, după ce au văzut Învierea lui Hristos, s-au putut împărtăși de El și au avut motiv să se închine Lui în fața Sfintei Cruci, ca aceleia prin care a venit bucuria mântuirii întregii lumi. Același adevăr îl mărturisește și Biserica în cântările ei: „Veniți, toți credincioșii, să ne închinăm Sfintei Învierii lui Hristos. Că, iată, a venit, prin Cruce, bucurie la toată lumea” (*Cântarea Învierea lui Hristos*); de aici și afirmația Sf. Apostol Pavel: „cuvântul crucii pentru cei ce pier este nebunie; iar pentru noi, cei ce ne mântuim, este puterea lui Dumnezeu” (*1 Corinteni* 1, 18).

22. Sau, cum tot Sf. Apostol Pavel le scrie romanilor: „Căci dacă am fost altoiți pe El prin asemănarea morții Lui, atunci vom fi părtași și ai Învierii Lui” (*Romani 6, 5*). Ceea ce înseamnă că în fiecare mormânt se găsește sămânța de viață a Învierii lui Iisus Hristos.

Iubiți credincioși și credincioase,

23. Hristos, prin moartea Lui, a omorât moartea (*2 Timotei 1, 10*). „Lucrul pe care Mi l-ai dat să-l fac l-am săvârșit. Și acum preaslăvește-Mă Tu, Părinte, la Tine Însuși, cu slava pe care am avut-o la Tine mai înainte de a fi lumea”, spune Domnul Iisus în *Rugăciunea arhierescă (Ioan 17, 4-5)*.

24. Dumnezeu Tatăl răspunde epiclezei Lui finale; Tatăl L-a premărit în Duhul Sfânt. Și astfel lumea își află echilibrul în Dumnezeu, Care nu vrea să lase ultimul cuvânt morții, suferinței și păcatului, ci deschide perspectiva urcușului firesc spre cetatea de lumină a învierii. Aici creația își găsește desăvârșirea, iar sensul morții se schimbă, am zice că se încreștinează, devenind „adormire”, cum, de altfel, ne învață Sf. Apostol Pavel: „Fraților, *despre cei ce au adormit* nu voim să fiți în neștiință, ca să nu vă întristați ca ceilalți, care nu au nădejde. Pentru că de credem că Iisus a murit și a înviat, tot așa (*credem*) că Dumnezeu, *pe cei adormiți întru Iisus*, îi va aduce împreună cu El” (*1 Tesaloniceni 4, 13-14*). Ceea ce înseamnă că Învierea îi scoate pe oameni din timp și îi face să simtă eternitatea.

25. Hristos a înviat din morți prin dreptatea lui Dumnezeu și va rămâne izvorul de viață al tuturor celor care împlinesc voia lui Dumnezeu, după adevăr și dreptate. „Dacă Hristos n-a înviat – afirmă Sf. Apostol Pavel –, zadarnică este atunci propovăduirea noastră, zadarnică și credința voastră” (*1 Corinteni 15, 14*).

26. Și aceasta pentru că, scrie Sf. Iustin Popovici, fără Învierea lui Hristos „nu se poate vorbi nici de misiunea apostolilor, nici de mucenicia mucenicilor, nici de mărturisirea mărturisitorilor, nici de sfințenia sfinților, nici de asceza asceților, nici de minunile făcătorilor

de minuni, nici de credința credincioșilor, care sunt Evanghelia lui Hristos continuată de-a lungul veacurilor”.

27. Îmbucurător este faptul că, după două mii de ani de la Învierea Domnului, constatăm că nici propovăduirea apostolilor și a urmașilor lor, episcopii și preoții, și nici credința în Înviere a celor botezați în Hristos (*Romani* 6, 3) nu au fost zadarnice.

28. Învierea este cea mai autentică dovadă a existenței lui Dumnezeu. De aceea, în orice fel de încercare ne-am afla, ca fii ai Învierii, să credem cu tărie în Înviere. Cine pune sub semnul întrebării Învierea lui Hristos subminează însuși miezul credinței creștine.

Iubiți credincioși și credincioase,

29. Hristos a înviat din morți, „fiind începătură (*a învierii*) celor adormiți” (*1 Corinteni* 15, 20), întrucât Cel Care S-a autodefinit drept „Calea, Adevărul și Viața” nu putea să rămână în mormânt și nici nu putea să moară ca Dumnezeu. A murit doar ca om și aceasta pentru că o înviere adevărată nu ar fi înviere dacă nu ar fi vorba, mai înainte, de o moarte adevărată.

30. Mântuitorul Hristos a venit în lume ca omul să înțeleagă cât de mult îl iubește Dumnezeu. Însă astăzi sunt și unii care trăiesc ca și cum Hristos n-ar fi înviat din morți, ca și cum acest unic eveniment nu ar fi avut niciun sens în viața lor.

31. Adevărul este că, deși oamenii L-au condamnat pe Hristos-Dumnezeu la moarte, Domnul Hristos, din iubire, prin Învierea Lui, i-a „condamnat” la nemurire. Dată fiind această realitate, mă întreb: unde este oare răspunsul nostru la iubirea Lui?

32. Vă îndemn așadar, iubiți credincioși și credincioase, să vă arătați credința în Înviere, participând la slujbele Bisericii, la înnoirea vieții prin spovedanie și împărtășanie, la activitățile de ctitorire și rectitorire a semenilor voștri aflați în diferite încercări spirituale și/sau materiale, direct ori prin diferite programe social-filanthropice, respectiv a bisericilor, așezămintelor social-medicale și educaționale;

mai mult, arătați-vă credința în Înviere prin apărarea Ortodoxiei și a valorilor ei, care sunt unice în lume.

33. În aceste momente de bucurie pascală, dar și de sporită îngrijorare cauzată de epidemia care bântuie asupra întregii lumi, vă adresez tuturor respectuoase și cuvenite mulțumiri: preoților, credincioșilor și credincioaselor, părinților stareți și maicilor starețe, cinului monahal din mănăstirile și schiturile din Arhiepiscopia Sucevei și Rădăuților, ctitorilor, donatorilor și binefăcătorilor implicați în lucrarea Bisericii, precum și autorităților de la toate nivelurile, pentru susținerea programelor și proiectelor noastre care fac parte din strategia de revigorare continuă a eparhiei, dorindu-vă, totodată, ca viața să vă fie o perpetuă înviere iruptă din taina Învierii lui Hristos!

Hristos a înviat!

Al vostru pentru tot binele rugător,

† **Calinic,**
Arhiepiscop al Sucevei și Rădăuților

Data în Reședința noastră arhiepiscopală din Suceava la sărbătoarea Învierii
Domnului, anul mântuirii 2021, luna mai, ziua 02.